

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **EURO-HOLDING, s.r.o.**,
sídlem Pobřežní 224/20, Praha
zastoupená H. N., obecným zmocněncem, bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, Plzeň

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) Dobrovolný svazek obcí Údolí pod Ostrým
sídlem Náměstí 122, Nýrsko
- 2) Obec Hamry
sídlem Hamry 30, Nýrsko

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 01. 2020, č. j. PK-ŽP/14278/19

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 01. 2020, č. j. PK-ŽP/14278/19 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Hamry (dále jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 18. 9. 2019, č. j. 639/19 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), kterým byla žalobkyni uložena povinnost podle § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích připojit nemovitosti na pozemku p. č. X a X v katastrálním území Hamry na Šumavě na kanalizaci pro veřejnou potřebu.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně v podané žalobě obsáhle shrnula dosavadní vývoj výstavby kanalizačních přípojek na jejím pozemku, předchozí majetkoprávní vztahy v lokalitě a dosavadní průběh správního řízení (viz strana 1 – 14 žaloby).
3. Dále žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zákonem resp. s právními předpisy a také s rozhodnutími předcházejícími tomuto řízení, jako např. v rozporu s rozhodnutím o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29. 2. 2012, neboť podle rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č. j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29.02.2012 není žalobkyně oprávněnou osobou k vybudování kanalizačních přípojek, nýbrž touto je jediné a pouze DSO Údolí pod Ostrým, který se v minulosti společně s Obcí Hamry zavázal k vybudování kanalizačních přípojek, a proto je také DSO Údolí pod Ostrým žadatelem v řízení, které vedlo k rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne a jako žadatel je jedinou oprávněnou osobou k vybudování kanalizačních přípojek), rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29.02.2012 povoluje vybudování kanalizačních přípojek pouze podle navrženého projektu pro kapacitu a užívání 3-5 osobami, zatímco skutečná kapacita a užívání jsou podle kolaudačního rozhodnutí podstatně (mnohanásobně) vyšší podle řízení resp. rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29.02.2012 bylo již v minulosti projednáváno, kdo se zavázal k vybudování kanalizačních přípojek a kdo je proto žadatelem a opět jediným a samotným oprávněným k vybudování kanalizačních přípojek podle rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29.02.2012 jak vyplývá ze situace popsané v předchozím článku I. (body 1.1. až 1.6) atd. a z četných důkazů předložených a navržených žalobkyní v rámci řízení.
4. Žalobkyně dále uvedla, že obec Hamry a odvolací orgán posoudili věc v napadeném rozhodnutí nesprávně právně a věcně, zejména také co se týče technické možnosti napojení, co se týče osoby (kterou není žalobkyně), která již v minulosti převzala závazek k vybudování kanalizačních přípojek a k napojení, a která se proto zavázala k vybudování, a která je podle rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29.02.2012 také jedinou k tomu oprávněnou osobou jak vyplývá ze situace popsané v předchozím článku I. (body 1.1. až 1.6.) atd. a z četných důkazů předložených a navržených žalobkyní v rámci řízení. Napadené rozhodnutí je odůvodněno vadně a obsahuje svévolná konstatování, která nejsou podložena žádnými

důkazy, nebo která nejsou doložena žádnými vhodnými důkazy, a/nebo která nezohledňují konkrétní případ a konkrétní místní poměry (speciální řešení, konkrétní kanalizační přípojky, konkrétní kapacity, technické požadavky, atd.), i když žalobkyně navrhla četné důkazy jako podklad pro rozhodnutí, které však Obec Hamry nezajistila. Obec Hamry a odvolací orgán nesplnili důkazní břemeno a konstatování Obce Hamry a odvolacího orgánu, že kanalizační přípojky se nachází ve stavu, že kapacita je dostačující, a konstatování Obce Hamry a odvolacího orgánu, že napojení objektů je technicky možné, nejsou na jednu stranu doložena a na druhou stranu jsou v rozporu s četnými skutečnostmi/důkazy (jako např. se skutečným užíváním dle kolaudačních rozhodnutí, které bylo také ještě sděleno emailem ze dne 24. 04. 2017 (od žalobce na DSO-Ing.N.); s potřebným speciálním řešením, s projektem, rozhodnutím o umístění stavby MÚ Nýrsko č. j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29. 02. 2012, který projekt povoluje atd.), a tato konstatování nejsou nehledě na to ani přiléhavá (neodpovídají skutečnosti).

5. Žalobkyně citovala části prvoinstančního a napadeného rozhodnutí a uvedla, že citované části textů se vztahují na průměrné roční průtočné množství u normální kanalizační přípojky (bez tohoto úrovnového rozdílu, který vyžaduje tlakové potrubí a čerpací stanici), u které odpadní vody/fekálie odtékají na základě normálního spádu. Citované části textů nezohledňují speciální řešení a zatížení ve špičce (za minutu, za hodinu, za den), nýbrž se vztahují pouze na průměrné roční průtokové množství, a k tomu zneužívají část textu v projektu a jinou část textu v projektu „Při obvyklém počtu 2 až 5 obyvatel v rodinném domě se množství splaškových odpadních vod z jedné kanalizační přípojky bude pohybovat v rozsahu 0,14 až 0,75 m³/den, což představuje množství 51 až 274 m³/rok.“ nechávají zcela bez povšimnutí. Obec Hamry a odvolací orgán a povinní (Obec Hamry a DSO Údolí pod Ostrým jako zřizovatel kanalizačních přípojek v minulosti) nedoložili, že tlakové potrubí a čerpací stanice (vč. potřebných rezerv) byly vyprojektovány, zvoleny a vybudovány pro podstatně vyšší skutečné užívání (tedy mnohanásobně vyšší než pro 3-5 osob) v souladu s kolaudačními rozhodnutími ze dne 16. 12. 1997 a ze dne 20. 04. 2011. Konstatování Obce Hamry a odvolacího orgánu jsou v rozporu s kapacitou pro 3-5 osob vykázanou v projektu a se skutečným provedením (kapacita pro 3-5 osob). Konstatování Obce Hamry a odvolacího orgánu jsou účelová, a Obec Hamry a odvolací orgán ani nezajistili od zřizovatele (DSO Údolí pod Ostrým) veškeré podklady (přesné specifikace, podklady pro skutečné provedení), i když bylo žalobkyní navrhováno, aby mohlo být posouzeno, zda tlakové nádoby a tlaková potrubí byla provedena odlišně od projektu ve větším dimenzování (než pro 3-5 osob), a proto jsou či nejsou vhodné pro skutečné užívání v souladu s kolaudačními rozhodnutími. Obec Hamry a zejména odvolací orgán se pokusily nepřipustným způsobem přenést důkazní břemeno na žalobkyni, přitom může obec uložit povinnost dle § 67 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád a podle ustanovení § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích pouze tehdy, pokud je to technicky možné, důkazní břemeno tedy musí nést Obec Hamry, a jak měla žalobkyně nechat bez příslušných podkladů (o skutečném provedení) nechat vypracovat znalecký posudek a doložit skutečnosti, že kanalizační přípojky nejsou vhodné resp. napojení, proto není technicky možné. Žalobkyně navíc nesla důkazní břemeno, když předložila projekt (který dokládá, že bylo vycházeno pouze z kapacity pro 3-5 osob) a rozhodnutí MÚ Nýrsko o umístění stavby ze dne které dokládá kapacitu pro 3-5 osob v souladu s projektem), a z těchto důkazů jednoznačně vyplývá, že kanalizační přípojky (tlaková potrubí, tlakové nádob) počítají pouze s kapacitou pro 3-5 osob, nehledě na to na to upozornila samotná Obec Hamry, citát z projektu z dubna 2012: „Při obvyklém počtu 2 až 5 obyvatel v

rodinném domě se množství splaškových odpadních vod z jedné kanalizační přípojky bude pohybovat v rozsahu 0,14 až 0,75 m³/den, což představuje množství 51 až 274 m³/rok." že by byla jiná kapacita než pro 3-5 osob dražší (a tato proto nebyla realizována), k čemu tedy ještě další znalecký posudek, když skutečnost, že napojení není technicky možné, je již doložena, a dokonce to přiznala, resp. připustila samotná obec ve výše citovaném citátu.

6. Obec Hamry a odvolací orgán se nepřesvědčily o místních poměrech v době řízení, a tyto v době řízení nezkontrolovaly a nezaevidovaly, což však bylo zapotřebí, aby bylo možno posoudit, zda je napojení technicky možné (např. zda je či není k dispozici elektropřípojka a zda je či není povolená; zda mají čerpací stanice dostatečnou kapacitu; zda mají přípojky ve veřejné komunikaci dostatečnou kapacitu; zda byly kanalizační přípojky vybudovány v souladu s projektem a s rozhodnutím MÚ Nýrsko o umístění stavby ze dne 29. 02. 2012 či nikoli, atd.). Rozhodnutí proto trpí podstatnými vadami. Obec Hamry a odvolací orgán nezajistili a/nebo nezohlednili všechny důkazy navržené žalobkyní, které byly zapotřebí pro posouzení, a nezajistili ani ty důkazy, které byly zapotřebí pro posouzení, a které by žalobkyně ani nemusela navrhopvat. Napadené rozhodnutí každopádně není založeno na dostatečných důkazech. Řízení resp. napadené rozhodnutí proto trpí podstatnými vadami. Napadené rozhodnutí obce a napadené rozhodnutí odvolacího orgánu jsou proto nepřezkoumatelná. Obec Hamry a odvolací orgán se nezabývali všemi námitkami žalobkyně. Řízení resp. napadené rozhodnutí proto trpí podstatnými vadami. Napadené rozhodnutí obce a napadené rozhodnutí odvolacího orgánu jsou proto nepřezkoumatelná. Odůvodnění je vadné a zcela svévolné a nevztahuje se ke konkrétním důkazům (není doloženo konkrétními důkazy), a na druhou stranu je odůvodnění v rozporu s konkrétními důkazy a podstatnými skutečnostmi, které vyplývají z konkrétních důkazů a tyto rozpory nejsou objasněny ani v napadeném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí obce a napadené rozhodnutí odvolacího orgánu jsou proto nepřezkoumatelná. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je v rozporu s odůvodněními předcházejícího zrušeného rozhodnutí Obce Hamry ze dne 05. 11. 2018 ve stejné věci, například byla Obec Hamry v tomto zrušeném rozhodnutí ze dne 05. 11. 2018 ještě toho názoru (samozřejmě s vědomím, že kapacita již vybudovaných kanalizačních přípojek není dostačující, že kanalizační přípojky musí být vybudovány znovu, a proto si vyžádala dopis DSO Údolí pod Ostrým 02.11.2018, a nechala nově stanovit přípojně body ve veřejné komunikaci, což by nebylo zapotřebí, kdyby měly stávající kanalizační přípojky dostatečnou kapacitu a byly technicky vhodné resp. by technicky umožňovaly napojení). Na základě rozhodnutí se Obec Hamry pokouší nepřípustným způsobem zbavit povinné (kterými jsou samotná Obec Hamry DSO Údolí pod Ostrým) v minulosti převzatého závazku k vybudování kanalizačních přípojek a k uvedení kanalizačních přípojek do provozu, resp. nepřípustným způsobem přenést tyto závazky na žalobkyni (jako účastníka řízení), namísto aby tento závazek uložila povinným, kteří (Obec Hamry a DSO Údolí pod Ostrým) tyto závazky v minulosti převzali, a kteří (např. DSO Údolí pod Ostrým) jsou rovněž účastníky řízení. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se skutečností, že žalobkyně není podle rozhodnutí MÚ Nýrsko o umístění stavby ze dne 29. 02. 2012 osobou, aby mohla kanalizační přípojky vybudovat a napojit objekty, nýbrž jedinou oprávněnou osobou je DSO Údolí pod Ostrým, které společně s Obcí Hamry převzalo v minulosti závazek k vybudování kanalizačních přípojek (na náklady obce). Napadené rozhodnutí je v rozporu s rozhodnutím MÚ Nýrsko o umístění stavby ze dne protože rozhodnutí povoluje napojení na veřejnou kanalizaci pouze s kapacitou pro 3-5 osob, zatímco napadené rozhodnutí ze dne 18. 09. 2019 žalobkyni ukládá, aby na veřejnou kanalizaci napojila objekty s vyšší kapacitou. Napadené rozhodnutí se neopírá o důkazy, které byly

vyhotoveny v minulosti, nýbrž o důkazy, které byly vyhotoveny účelově (aby mohlo být vydáno napadené rozhodnutí), a napadené rozhodnutí také ještě účelově neprávň (chybně) dezinterpretuje tyto důkazy, jako například dopis DSO Údolí pod Ostrým ze dne 02. 11. 2018, a jejich obsah: dopis DSO Údolí pod Ostrým ze dne 02.11.2018 totiž nepotvrzuje skutečný stav (kapacitu) již provedených kanalizačních přípojek (tlaková potrubí, čerpací stanice), nýbrž stanovuje „nové“ přípojně body resp. „nové“ kapacity, pročez jsou v příloze vyznačeny resp. sděleny „nové“ přípojně body dopis DSO Údolí pod Ostrým ze dne 02.11.2018 nepotvrzuje stav současného provedení kanalizačních přípojek (tlaková potrubí, čerpací stanice vč. rezervních nádrží) dopis DSO Údolí pod Ostrým ze dne 02.11.2018 se vztahuje pouze na tlaková potrubí a jejich kapacitu dopis DSO Údolí pod Ostrým ze dne 02.11.2018 se vztahuje pouze na tlaková potrubí a jejich kapacitu.

7. Žalobkyně dále poznamenala, že čerpací stanice musí mít dostatečnou kapacitu, neboť co by bylo platné, kdyby měla tlaková potrubí dostatečnou kapacitu, avšak čerpací stanice (vč. rezervních nádrží) nikoli a nemohly by do tlakového potrubí čerpat množství odpovídající resp. potřebné pro užívání/kapacitu, a v případě přerušení (poruchy čerpadla) nebudou moci zachytit odpovídající resp. potřebné množství v rezervních nádržích integrovaných v čerpacích stanicích. Pokud by se DSO Údolí pod Ostrým resp. dopis DSO Údolí pod Ostrým ze dne vztahoval také na čerpací stanice, potom by totiž museli DSO Údolí pod Ostrým a Obec Hamry přiznat, že dosud vybudované kanalizační přípojky (jejichž součástí jsou také čerpací stanice) nemají odpovídající kapacitu, a nejsou technicky vhodné a napojení proto není technicky možné. a nechává předchozí výpovědi podle protokolu ze dne 05. 09. 2018 obce Hamry zcela bez povšimnutí, na základě čehož navrhl resp. oznámil zástupce DSO Údolí pod Ostrým odstranění čerpacích stanic z důvodu nedostatku dostatečné kapacity (což žalobkyně namítala, a což nemohlo být ze strany DSO Údolí pod Ostrým rozporováno). Nehledě na to, že obec a odvolací orgán nechali bez povšimnutí speciální řešení, používá obec jako argument v bodě c) napadeného rozhodnutí ze dne 18. 09. 2019 v odůvodnění email žalobce ze dne 24. 04. 2017 a účelově pouze menší objekt č. 16 na parc.č. X, který má dle emailu ze dne 24. 04. 2017 podstatně menší kapacitu (celkem 16 osob) než objekt na parc.č. X, který má dle emailu ze dne 24. 04. 2017 kapacitu 12 plus 50 osob při obsazení 6 dvoulůžkových pokojů plus dalších 50 osob ve společenské místnosti (tedy celkem kapacitu víc než 60 osob). Stejně tak učinil odvolací orgán v bodu k námitce č. 31 napadeného rozhodnutí ze dne 23. 01. 2020. Kdyby obec a odvolací orgán v jejich odůvodněních použili větší objekt s kapacitou minimálně 60 osob, pak by jejich výpočet resp. odůvodnění alespoň, co se týče objektu na parc.č. X nevyšlo, nehledě na to, že odůvodnění na základě speciálního potřebného řešení (tlakové potrubí, čerpací stanice s rezervní nádrží) není udržitelné resp. odpovídající u žádného z objektů. Obec a odvolací orgán účelově projednali jen jeden, ten menší objekt.
8. Podle žalobkyně obec Hamry tvrdí v napadeném rozhodnutí, že obec nepřevzala závazek k vybudování kanalizačních přípojek a nedokládá to však žádnými dohodami nebo podklady (jako např. protokoly ze zasedání zastupitelstva obce) z minulosti, a to i když se DSO Údolí pod Ostrým v dopise ze dne 03. 07. 2018 odvolává na dohodu, kterou však Obec Hamry účelově nezaložila do spisu, protože potom by se ukázalo, že převzala závazek k vybudování a k úhradě, zejména na základě speciálního řešení, protože jinak by Obec Hamry musela vést kanalizaci pod objekty tak, aby nebyly zapotřebí žádné čerpací stanice a tlaková potrubí. Potom by však obec musela vybudovat a zaplatit tlakové čerpací stanice na jiných místech, a to by bylo ještě nákladnější, protože potom by obec také ještě musela nakoupit pozemky. Nehledě na to, vzniká oně osobě povinnost, když prohlásí, že kanalizační přípojky dobrovolně vybuduje a uhradí, a to v momentě, kdy toto prohlášení

učiní. Každopádně není tvrzení resp. konstatování Obce Hamry v napadeném rozhodnutí doloženo žádnými důkazy a je nepřezkoumatelné.

9. Žalobkyně je přesvědčena, že řízení o uložení povinnosti podle § 67 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád a podle ustanovení § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích nemělo být vůbec vedeno, když již v minulosti převzali povinní (Obec Hamry k úhradě a k provedení prostřednictvím DSO Údolí pod Ostrým) závazek k vybudování kanalizačních přípojek a k jejich uvedení do provozu, a proto je podle rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29. 02. 2012 žadatelem DSO Údolí pod Ostrým a je tak jediným oprávněným (v souladu s převzatým závazkem, že kanalizační přípojky vybuduje a uvede je do provozu, jak dokládá rozhodnutí o umístění stavby MÚ Nýrsko č.j.: MÚ/10/130/12, sp.zn.: ZN/116/MÚ/10/11 ze dne 29. 02. 2012 Nehledě na výše uvedené není s ohledem na to, že Obec Hamry a DSO Údolí pod Ostrým převzali již v minulosti závazek, dán podklad pro řízení o uložení povinnosti podle § 67 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád a podle ustanovení § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích, protože na základě rozhodnutí, jako je napadené rozhodnutí, dochází k duplicitě povinností.
10. Závěrem žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí není z několikařých hledisek realizovatelné ve lhůtě 10 měsíců, jak žalobkyně popsala ve svém odvolání ze dne 08. 10. 2019 a doplněních odvolání Žalobkyně je toho názoru, že její námitky proti napadenému rozhodnutí byly oprávněné, které žalobkyně vznesla ve svých četných podáních a v odvolání ze dne a v doplněních odvolání (v těchto bylo také odkázáno na námitky v podáních) a že měly mít za následek zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobkyně odkazuje na své námitky podle četných podání a odvolání ze dne 08. 10. 2019 a doplnění odvolání, aby se na tomto místě nemusela opakovat. Žalobkyně je přesvědčena, že napadené rozhodnutí není dostatečně určité, zejména není dostatečně určité, co se týče konkrétní realizace/provedení uložené povinnosti. Žalobkyně je také toho názoru, že věc nebyla správně posouzena pro nedostatek objektivitu a pro střet zájmů, které žalobkyně namítala ve svých návrzích na vyloučení z projednávání ze dne 30. 06. 2018 a 04. 09. 2018 a ze dne 23. 08. 2019, resp. návrhy žalobkyně ze dne 30. 06. 2018 a 04. 09. 2018 a ze dne 23. 08. 2019 byly nesprávně posouzeny.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Úvodem žalovaný považuje za nutné k případu uvést následující okolnosti: Předně je nutné zdůraznit, že úkolem prvoinstančního rozhodnutí je chránit veřejný zájem, přičemž v tomto případě je tento zájem více než zřetelný - ochrana povrchových vod, které jsou využívány jako zdroj pitné vody. Stavby, které bylo nařízeno připojit na kanalizaci pro veřejnou potřebu, se nacházejí v těsné blízkosti vodárenské nádrže Nýrsko, která je zdrojem pitné vody pro rozsáhlou oblast Klatovska a Domažlická. Tato skutečnost tak vyvolává zásadní potřebu, aby odpadní vody, které ve stavbách vznikají, byly zneškodňovány prostřednictvím centrální čistírny odpadních vod, která eliminuje pochybení, závady či nedostatky individuálního způsobu čištění odpadních vod. V současné době jsou odpadní vody ze staveb ve vlastnictví žalobce akumulovány v bezodtokové jímce, což je v hierarchii způsobů zneškodňování odpadních vod považováno za nejméně efektivní a spolehlivý způsob likvidace odpadních vod.
12. V souvislosti s žalobou, kdy žalobce často uvádí důvody, které jsou svojí povahou

občanskoprávního charakteru (spory a domnělé závazky plynoucí z dohody s původním vlastníkem staveb), či nemají s předmětným řízením souvislost (uhrazení nákladů v minulosti za stávající přípojky), žalovaný zdůrazňuje, že prvoinstanční rozhodnutí potažmo i napadené rozhodnutí toliko zasahuje do práv žalobce pouze v takovém rozsahu, který stanoví zákon. Z tohoto tak plyne, že žalobci byla uložena pouze povinnost napojit stavby, ve kterých vznikají odpadní vody, na kanalizaci pro veřejnou potřebu. Oproti názoru žalobce, prvoinstančním rozhodnutím nebylo stanoveno, že povinnost napojit se na kanalizaci pro veřejnou potřebu musí provést konkrétním způsobem, a to stávajícími přípojkami. Konkrétní technické řešení, kterým bude povinnost splněna, je čistě v kompetenci žalobce. V opačném případě by toto byl neoprávněný zásah správního orgánu do práv žalobce. To plyne i z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 257/2015: „*Správní orgány nemohou v řízení o povinnosti připojit se na kanalizaci pro veřejnou potřebu zjišťovat a hodnotit skutečnosti jdoucí nad rámec jejich zákonného zmocnění a posuzovat realizaci přípojky způsobem a v podrobnostech spadajících do jiných správních procesů, zejména na úseku územního rozhodování a stavebního řádu. ... Je-li posuzována technická možnost realizace připojení, neznamená to, že je správní orgán oprávněn usuzovat o konkrétní trase a délce přípojky, popř. které konstrukční řešení přípojky (např. gravitační či tlakové) je vhodnější. Uvedené se vymyká hodnocení technické realizace připojení ve smyslu § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť je záležitostí umístění přípojky (§ 76 odst. 1, § 92 stavebního zákona) a stanovení stavebně-technických podmínek pro její provedení (§ 108, § 110 stavebního zákona).*“ Skutečnost, že se v místě nachází již stávající přípojky je pouze argumentačním nástrojem žalobce a součástí posouzení technických možností napojení staveb na kanalizaci pro veřejnou potřebu, neboť posouzení technické proveditelnosti je podmínkou uložení povinnosti (srov. § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích: „...povinnost připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné.“). Možnost technicky napojit objekt na kanalizaci však není závislá na existenci stávající přípojky, ale na tom, zda kanalizace je dostatečně kapacitní a připojení objektu není zjevně nepřiměřené s ohledem na okolnosti konkrétního případu.

13. Přestože výše uvedené bylo žalobci důkladně vysvětleno v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 8 napadeného rozhodnutí), žalobce opětovně namítá, že stávající přípojky nelze využít, neboť nejsou dostatečně kapacitní. Pokud je pominuto, že žalobci není uloženo splnit povinnost napojení pouze prostřednictvím stávajících přípojek, je však nutné zdůraznit, že kapacitou přípojek se v prvoinstančním rozhodnutí zabýval Obecní úřad Hamry a jednoznačně prokázal, že tyto přípojky jsou kapacitní, s čímž se žalovaný plně ztotožňuje. Z tohoto důvodu nelze přisvědčit námitce žalobce, že uloženou povinnost nemůže splnit, neboť stávající přípojky nejsou kapacitní. Pokud má žalobce pochybnosti o správnosti technického řešení stávajících přípojek, může zvolit jiné řešení a vybudovat přípojky nové. Případná nedostatečná kapacita stávajících přípojek tak dle názoru žalovaného nemůže založit nemožnost technického připojení na kanalizaci. V daném případě nebylo ani prokázáno, že by předmětné napojení na kanalizaci bylo s ohledem na konkrétní okolnosti případu zjevně nepřiměřené ve smyslu výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu.
14. Dále žalovaný zdůrazňuje, že prostřednictvím rozhodnutí dle § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích nelze posuzovat správnost úkonů jiných správních orgánů, dále nelze posuzovat soukromoprávní spory či závazky. Zároveň je třeba upozornit, že předmětné rozhodnutí dle § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích není podmíněno jiným správním aktem, např. územním rozhodnutím. Žalobce namítá, že prvoinstanční rozhodnutí je právě v rozporu s územním rozhodnutím Městského úřadu Nýrsko ze dne

29. 2. 2012, které povoluje napojení na veřejnou kanalizaci s omezenou kapacitou osob. Toto územní rozhodnutí (součást prvoinstančního spisu) však pouze povoluje umístění stavby - kanalizačních přípojek na vymezených pozemcích; nestanovuje žádné podmínky jejich užívání. Navíc pro správní orgán, který rozhoduje o uložení povinnosti napojit se na kanalizaci pro veřejnou potřebu, není územní rozhodnutí o umístění stavby kanalizační přípojky závazným podkladem. Správní orgán je oprávněn v rámci rozhodnutí dle § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích tedy pouze posoudit, zda veřejný zájem převažuje nad soukromým zájmem povinného subjektu a v takovém případě je součástí úvahy taktéž posouzení technické proveditelnosti uložené povinnosti.

15. Žalovaný je toho názoru, že Obecní úřad Hamry se s oběma požadavky náležitě vypořádal, z čehož plyne, že žalovaný dospěl ke svému názoru, že prvoinstanční rozhodnutí prostřednictvím napadeného rozhodnutí potvrdil. S výsledkem řízení se v plném rozsahu ztotožňuje a o správnosti napadeného rozhodnutí nemá pochyb. Žalobce dále uvádí obecné námitky týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nezohlednění všech navržených důkazů, nevypořádání se se všemi námitkami atp., aniž by tyto žalobní námitky blíže konkretizoval. Z tohoto důvodu se k nim žalovaný nemůže vyjádřit.

IV.

Replika žalobkyně

16. V podáním označeném jako „*doplnění žaloby*“ žalobkyně obsáhle popisuje (konkrétně na 26 stranách textu) aktuální skutkový stav v nyní projednávané věci, na korespondenci s Obcí Hamry a Dobrovolným svazkem obcí Údolí pod Ostrým z roku 2021, která má podporovat její argumentaci. Žalobkyně dále obsáhle zopakovala svá dosavadní tvrzení stran nezpůsobilosti stávajících přípojek odvádění splašky do kanalizace. Žalobkyně dále uvedla, že v důsledku způsobu vedení kanalizace by napojení na kanalizaci vyžadovalo od vlastníka nemovitosti neúměrné náklady spočívající ve vybudování čerpací stanice. Podle žalobkyně není napojení jejich nemovitostí na kanalizaci ani možné. Žalobkyně zopakovala své přesvědčení o nedostatečném zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů. Žalobkyně závěrem navrhla, aby soud doplnil dokazování, řízení přerušil do doby obstarání žalobkyní požadovaných důkazů a zároveň navrhla, aby soud vydal předběžné opatření, jímž uloží OZNR č. 1 a č. 2, „*neprodleně poskytnout potřebnou součinnost, a tím se postarat o to, aby byly odpadní vody z objektů neprodleně odváděny do veřejné kanalizace*“.

V.

Ústní jednání

17. Jednání proběhlo za přítomnosti pověřeného zaměstnance žalovaného, který setrval na své dosavadní argumentaci. Zástupce žalobkyně k jednání nedorazil.

VI.

Posouzení věci soudem

18. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“) vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích včas uplatněných žalobních bodů.

VII.

Rozhodnutí soudu

19. Žaloba není důvodná.
20. Před samotným věcným vypořádáním jednotlivých žalobních bodů považuje soud za nebytné uvést důvody, které jej vedly k tomu, že nepřistoupil na žádost zástupce žalobkyně o odročení soudního jednání. Žalobkyně opřela svou žádost doručenou soudu den před konáním jednání o skutečnost, že její jednatelky jsou zaneprázdněny a zástupce žalobkyně se nachází v zahraničí, přičemž zástupce dále uvedl, že „*zcela překvapivě jsem však svůj cestovní pas neobdržel včas zpět (obvykle do 7 dnů, v tomto případě po 10 dne stále ne, jelikož je úřad vzhledem ke změnám zákonných ustanovení přetížen), takže jsem nemohl letět zpátky dne 21. 11. 2021, ale teprve až 23. 11. 2021.*“ Soudu bylo zároveň doručeno několik listin v cizím jazyce. Je třeba si uvědomit, že je povinností soudu rozhodovat v přiměřených lhůtách od nápadu věci, důvod pro odročení jednání musí proto být formulován zcela konkrétně a musí představovat mimořádnou a nepřekonatelnou překážku, která objektivně brání účastníkovi (jeho zástupci) v účasti na tomto úkonu soudu. Z daného pohledu tvrzení uplatněná zástupcem žalobkyně nejsou způsobilá vést k odročení jednání. Pokud jde o „*zaneprázdněnost*“ jednatelek žalobkyně, pak jde o zcela obecnou a nekonkrétní skutečnost, kvůli které soud nemohl uvažovat o odročení jednání. Důvod uplatněný zástupcem žalobkyně rovněž nepředstavuje hodnověrnou skutkovou verzi reality, která by zavdala podklad pro nekonání soudního jednání. Předně není vůbec zřejmé, na základě jakých skutečností a proč zástupce žalobce neměl k dispozici svůj cestovní pas v zahraničí – tuto skutečnost soudu nijak blíže neodůvodnil. Netvrdil ani, proč soudu předložil cizozemské listiny a jaký mají případný vztah k jím uváděnému důvodu pro odročení.
21. Hned v úvodu je nezbytné předeslat, že podstatná část žalobní argumentace představuje v podstatě pouze obsáhlý, ne vždy však zcela srozumitelný a přehledný popis průběhu různých řízení (některá ani nevedla k vydání žalobou napadeného rozhodnutí) či údajných soukromoprávních jednání od roku 2012 až do současnosti, jejichž pojičkem je souvislost s budováním kanalizace v oblasti, ve které se nachází nemovitosti žalobkyně. V této změti textu musel soud identifikovat ty oddělitelné námitky, které přesahují rámec velmi obecné polemiky či pouhého popisu průběhu řízení a vzhledem k jejich precizaci, vnitřní soudržnosti a kvalitě mají vůbec nějaký argumentační potenciál (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32, a usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011, čj. 7 Asz 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS, bod 16). Zároveň je třeba si uvědomit, že soud za žalobkyni nemůže spekulovat nad dalšími argumenty či vybírat z reality ty skutečnosti, které žalobu podporují. Pak by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci advokáta žalobkyně.
22. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že sporné skutečnosti jsou primárně dvojího druhu. Jednak zda napadené, resp. prvoinstanční rozhodnutí je přezkoumatelné, dále, žalobkyně činí spornou skutečnost, zda je technicky možné napojení jejích nemovitostí prostřednictvím stávající kanalizační přípojky.
23. Žalobkyně v první řadě v žalobě vyjevila obsáhlou argumentaci podporující závěr, že napadené, resp. prvoinstanční rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Soud se s touto argumentací neztotožnil, naopak má za to, že správné rozhodnutí obsahují jasné identifikovatelné a jednoznačné závěry, které reagují na tvrzení žalobkyně, soudu tedy nic nebránilo v tom, aby tyto závěry tak, jak jsou uvedeny v prvoinstančním rozhodnutí, následně v napadeném rozhodnutí podrobněji rozvedeny a doplněny odkazem na odvolací

důvody žalobkyně, podrobil přezkumu jejich zákonnosti.

24. Pokud se jedná o klíčovou žalobní námitku opírající se o tvrzení, že správní orgány učinily nedostatečná skutková zjištění a nesprávné právní závěry technické možnosti napojení nemovitostí žalobkyně na kanalizaci prostřednictvím stávající kanalizační přípojky, pak soud má ve shodě s žalovaným za to, že tato žalobní námitka nemůže být ani potenciálně úspěšná, neboť se mýlí s předmětem správního řízení v nyní posuzované věci. Je nezbytné předeslat, že žalobní argumentace se z valné většiny shoduje s argumentací, kterou žalobkyně uplatnila v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Na obsah odvolacích námitek reagoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž v této souvislosti soud konstatuje, že žalovaný tak učinil precizním způsobem, když podrobně a pečlivě uvedl logické důvody, jež vyvrátily jednotlivá tvrzení žalobkyně obsažená v odvolání. Žalovanému tedy nebylo třeba cokoli vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“].
25. Správní orgány uložily žalobkyni povinnost na základě § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích, podle něhož platí, že *„stavební úřad může rozhodnutím uložit vlastníkům stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, povinnost připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné.“* Soud při svých úvahách vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2016, č. j. 5 As 257/2015 – 32, v němž kasační soud vymezil základní meze, v nichž se správní orgán musí pohybovat při vedení řízení o povinnosti vlastníka připojit nemovitost ke kanalizaci ve smyslu § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích. V tomto směru jsou zcela nepřipadná tvrzení žalobkyně obsažená v replice, podle kterých tento rozsudek na nyní projednávanou věc nedopadá, neboť v obci Hamry již bylo vydáno územní rozhodnutí pro stavbu kanalizace a přípojek a tato stavba je již realizována. Tato skutečnost nejen nijak nevylučuje aplikaci úvah kasačního soudu, které vymezují případy, v nichž je možno uložit povinnost připojit se ke kanalizaci, zároveň platí, že existence přípojky při vedení řízení o povinnosti připojit se pak ve smyslu úvah Nejvyššího správního soudu toliko potvrzuje, že daná povinnost je realizovatelná (viz níže).
26. Kasační soud ve shora uvedeném rozsudku dospěl ke dvěma závěrům významným pro nyní posuzovanou věc. Za prvé uvedl, že *„k výkladu pojmu „technická možnost připojení na kanalizaci“ je obecně třeba uvést následující. Technická možnost připojení na kanalizaci spočívá jednak v tom, zda lze s ohledem na konkrétní poměry stavebních pozemků a staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, realizovat stavbu samotné přípojky na kanalizaci, jakož i v tom, zda je možné reálné připojení vzhledem ke kapacitním a technickým možnostem samotné kanalizace (srov. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích).“* Dále dovodil, že *„je-li posuzována technická možnost realizace připojení, neznamená to, že je správní orgán oprávněn usuzovat o konkrétní trase a délce přípojky, popř., které konstrukční řešení přípojky (např. gravitační či tlakové) je vhodnější. Uvedené se vymyká hodnocení technické realizace připojení ve smyslu § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť je záležitostí umístění přípojky (§ 76 odst. 1, § 92 stavebního zákona) a stanovení stavebně-technických podmínek pro její provedení (§ 108, § 110 stavebního zákona).“*

27. Z právě citovaných závěrů Nejvyšších správního soudu je zřejmé, že polemika žalobkyně ohledně nevhodnosti stávající přípojky není způsobilá zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně se mýlí s předmětem správního řízení. Není podstatné, zda aktuální přípojka splňuje představy žalobkyně, resp. zda při napojení na kanalizaci bude nezbytné provést technické úpravy stávající přípojky či doložit projektovou dokumentaci, ale toliko skutečnost, zda je objektivně realizovatelné připojení na kanalizaci, resp. zda s připojením není spojeno s nepřiměřenými náklady či úsilím. V rámci správního řízení se správní orgány zabývaly otázkou technické možnosti napojení nemovitostí žalobkyně a v tomto směru opakovaně činily skutková zjištění (viz sdělení správce kanalizace ze dne 2. 11. 2018 a 6. 12. 2019, která jsou součástí správního spisu). Z daných sdělení přitom jasně vyplývá, že připojení na kanalizaci nebrání žádná významná okolnost a kapacitní a technické parametry kanalizace připojení umožňují. Tyto podklady pro rozhodnutí žalobkyně v rámci správního řízení, ani v žalobě nijak nezpochybnila. Jak již soud naznačil shora, závěr správních orgánů o způsobilosti připojení nemovitostí žalobkyně na kanalizaci podporuje i samotná skutečnost, že na nemovitosti žalobkyně (stejně jako na okolních nemovitostech jiných vlastníků) přípojka fakticky nachází. Zákonnost tvrzení žalovaného nezpochybňují ani opakované odkazy žalobkyně na obsah územního rozhodnutí ze dne 29. 2. 2012, č. j. MÚ/10/130/12, jímž mj. došlo i k umístění stávající kanalizační přípojky na nemovitosti žalobkyně. Je třeba si uvědomit, že v rámci územního řízení jsou řešeny zcela jiné otázky, než v nyní projednávané věci – zatímco předmětem územního řízení jsou podmínky umístění určité stavby, v řízení o uložení povinnosti připojit se na kanalizaci se zkoumá technická realizovatelnost připojení, resp. přiměřenost uložení takového povinnosti (v podrobnostech viz shora). Žalobkyní odkazované územní rozhodnutí proto nemůže nijak zvrátit závěry žalovaného, resp. prvoinstančního orgánu.
28. Určitý náznak potenciálně relevantní argumentace týkající se nepřiměřenosti povinnosti připojit se na kanalizaci z důvodu neúměrných nákladů byl vznesen až v replice žalobkyně ze dne 21. 11. 2021. K těmto tvrzením se soud nemůže nijak vyjádřit s ohledem na § 71 odst. 2 s. ř. s., podle něhož lze „rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby“. Daná polemika byla vznesena až po uplynutí koncentrační lhůty.
29. Soud se rovněž nijak nezabýval žalobkyní tvrzeným vývojem skutkového stavu, k němuž došlo po vydání napadeného rozhodnutí, neboť podle § 75 odst. 1 s. ř. s. platí, že „při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.“
30. Podle soudu nebyl dán důvod pro přerušování řízení, neboť obstarání důkazu nelze pojmově podřadit pod důvod pro tento procesní postup. Zároveň platí, že pro posouzení věci stačilo provedení důkazu napadeným, resp. prvoinstančním rozhodnutím a obsahem správního spisu. Z toho důvodu nebyly provedeny důkazní návrhy žalobkyně. Pokud jde o návrh na vydání předběžného opatření, který žalobkyně formulovala v replice, pak o něm soud nerozhodoval s ohledem na meritorní skončení věci.
31. Žaloby soud shledal nedůvodnými, proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VIII.

Náklady řízení

32. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal,

rozhodl soud, že právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřísluší.

33. Osobám zúčastněným na řízení rovněž nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil povinnost, v souvislosti s níž by jim jakékoli náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 23. listopadu 2021

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu